

ת"פ 40069/07/14 - מדינת ישראל נגד טארק חרוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 40069-07-14 מדינת ישראל נ' חרוב

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רעות בן משה
נגד
הנאשם טארק חרוב
ע"י ב"כ עו"ד אסף בקרמן

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 26.10.16, במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע מפי חברתי כב' השופטת בן-ארי בעבירות הבאות:
 - א. תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
 - ב. ניסיון לתקיפת שוטר, לפי סעיף 273 בצירוף סעיף 25 לחוק הנ"ל;
2. לפי המוסכם, התביעה הגבילה עתירתה העונשית לארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, אם ימצא הנאשם מתאים לכך, וכן לענישה נלווית. ההגנה נותרה חופשית בטיעוניה.
3. הנאשם הופנה אפוא לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות:
 - א. שירות המבחן הגיש בעניינו של הנאשם תסקיר מיום 17.10.17, שאינו מזהיר: הנאשם נוטל אחריות חלקית בלבד למעשיו ואינו מגלה פְּנִיּוֹת לטיפול. על-אף זאת, המליץ השירות על ענישה שיקומית-מרתיעה של מאסר מותנה ושל"צ, לנוכח ייצוב חיי הנאשם בשנים האחרונות. ביום 24.6.18, אף שלא טרח להתייצב לדיון, הופנה הנאשם שוב לשירות המבחן;
 - ב. הנאשם גם לא טרח להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות בשתי הזדמנויות שניתנו לו, אך ביום 24.6.18 זכה הנאשם שוב שלא בפניו בהזדמנות שלישית;
 - ג. עתה בפניי חוות דעתו של הממונה, לפיה כשיר הנאשם לריצוי מאסר בעבודות שירות;
4. פשיטא, שהתנהגות זו של הנאשם אינה מתירה אורך-רוח נוסף, ושסלחנותה של חברתי פורשה שלא-כהלכה על-ידו. עתה יגזר הדין, לפי מה שלפני.

5. ב"כ המלומדים של הצדדים טענו אפוא היום לעונש:

התביעה עתרה לפי המוסכם;

ההגנה עתרה לעונש שעיקרו מאסר מותנה.

מעשי הנאשם:

1. ב-22.11.13 בשעת לילה, עיכב צוות שוטרי סיור את הנאשם, שהיה תחת השפעת אלכוהול, ואת חברו, לצורך זיהוי.
2. השוטר בן אדרי ביקש מהשניים את תעודות הזהות שלהם. הנאשם איים על השוטר אדרי כשנצמד לפניו וצעק עליו, וכשנאות לבסוף להציג את תעודת הזהות שלו - תקף באמצעותה את השוטר אדרי, כשהכה בה בחזהו של השוטר, ולאחר מכן נמלך בדעתו והחזיר את התעודה לכיסו.
3. השוטר טל אלמקייס, שהבחין בנעשה, ביקש מהנאשם את התעודה, והנאשם מסר לו אותה כשהוא מקלל אותו. השוטר אלמקייס החל לתשאל את הנאשם, אך הנאשם איים עליו כשנצמד לפניו, ואז תקף אותו כשתפס בידו בחוזקה והעיף אותה הצידה. הנאשם גם ניסה לתקוף את השוטר אלמקייס כשכיוון לעברו מיכל גז מדמיע, אך התערבותם של שוטרים אחרים מנעה זאת ממנו והוא שמט את המיכל ארצה.
4. בשלב זה הודיעו השוטרים לנאשם כי הוא עצור, אזקו אותו והכניסו אותו לניידת. הנאשם ניסה לתקוף את השוטר אלמקייס שישב לפניו, כשניסה לנגוח בו, אך נהדף לאחור על-ידו.

נסיבות הקשורות בעבירות - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. הערכים המוגנים בעבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו הם יכולתם של השוטרים לבצע ללא הפרעה וללא סיכון מיותר את תפקידם החשוב - הגנה על שלום הציבור ובטחוננו, שמירת הסדר הציבורי וקיום שלטון החוק (ע"פ 6040/13 מ.י. נ' נעמאן (2014)). החשיבות שייחס המחוקק לערכים אלו הובילה לקביעתו החריגה של עונש מינימום הצמוד לעבירה של תקיפת שוטר, בסעיף 273 לחוק העונשין. שוטרי הסיור נמצאים בקו הראשון של המאבק ליישומם של ערכים אלו.
2. הנאשם פגע בהתנהגותו הפרועה באופן משמעותי בערכים המוגנים: אמנם, לא נגרם לשוטרים כל נזק ממשי, אך הנאשם העמיד את השוטרים בסכנה לנזק שכזה, נזק פוטנציאלי של-ממש, לו היה עולה בידו להשלים את מעשי התקיפה הנוספים.
3. העבירות לא היו מתוכננות, ובוצעו תחת השפעת אלכוהול.
4. עיון בפסיקה מעלה כי בגין עבירות של תקיפת שוטר - במקרים חמורים הרבה יותר מהמקרה דנן, וגם כאשר

דובר על השתוללות פוגענית של-ממש וגם בתקיפות שהסתיימו בחבלות לשוטרים - נקבעים מתחמים בין מאסר מותנה לבין מאסר לחודשים ספורים לריצוי בכליאה. כך ראו עפ"ג 23655-03-15 **הגוס נ' מ.י.** (2015), ת"פ 45215-03-13 **מ.י. נ' אליאסין** (2016), ת"פ 34115-10-14 **מ.י. נ' חמודה** (2016), ת"פ 30254-08-11 **מ.י. נ' מרחבי** (2014), ת"פ 48016-08-11 **מ.י. נ' עמרן** (2013), ות"פ 35009-01-12 **מ.י. נ' מטייב** (2012).

5. המקרה דנן מצדיק קביעת מתחם דומה, בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר, כעונש עיקרי.

6. עתירת התביעה מצויה אפוא במתחם.

נסיבות שאינן קשורות לעבירות - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1992, כבן 26 כיום, נשוי ואב, ועובד כשכיר בעבודות שיפוצים. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית ותומכת, והוא סיים לימודיו בתעודת בגרות. הנאשם נאלץ לוותר על לימודי מקצוע מתקדמים, מחמת חסרון כס, ועבד בעבודות מזדמנות כדי לסייע בפרנסת המשפחה. הוויתור הכפוי על האפשרות לפתח קריירה מקצועית ולקדם עצמו, יצר אצל הנאשם תסכול ומצוקה שהובילו אותו לשימוש בקנבוס ולחבירה לגורמים שוליים.

2. לחובת הנאשם עבר פלילי, אף שלא ממין העבירות דנן, ובהיותו בן תשע-עשרה ריצה עונש של שנת מאסר בפועל.

3. כאמור לעיל, הנאשם נטל אחריות למעשיו באופן חלקי, כשטען שאינו זוכר את פרטי האירוע וייחס את התרחשותו לגילו הצעיר ולהשפעת האלכוהול. עוד הלן הנאשם על אלימות השוטרים.

4. מאז המקרה דנן עבר הנאשם עבירה נוספת בגינה הורשע - החזקת סכין שלא למטרה כשרה, משנת 2014, עניין שהסתיים במאסר מותנה וקנס [ת"פ 14231-04-16, מיום 8.2.17]. מאז, כארבע שנים, לא הסתבך הנאשם בפלילים וחדל משימוש בסמים (כפי שאישרו בדיקות שערך שירות המבחן).

5. הנאשם מתמודד היום עם קשיים כלכליים ניכרים ואף מצוי בהליך פשיטת רגל. כפי שציין שירות המבחן, הנאשם מפגין כוחות חיוביים והולך בתלם הנורמטיבי של משימות הפרנסה והדאגה למשפחתו. החשש שמביע השירות - שפגיעה ביכולתו של הנאשם לעבוד ולפרנס את משפחתו תערער את התייצבותו בחייו ותגדיל סיכון להסתבכויות חוזרות - נראה מבוסס.

6. מול עברו הפלילי של הנאשם אניח נסיבות אלה על כף המאזניים:

א. עונש מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, עלול לפגוע בצורה הרסנית בשיקום הנאשם ובמשפחתו;

ב. הנאשם נטל אחריות למעשה, ולו באופן פגום וחסר, כשהודאיתו חסכה משאבי ציבור;

ג. הנאשם שיקם את חייו, התרחק מחברה רעה ומצריכת סמים ואלכוהול, ומזה כארבע שנים שמעייניו במשפחתו ובדוחק הפרנסה (לעניין שיקום עצמי, ראו רע"פ 1441/14 **האבט חמיס נ' מ.י.** (2014));

ד. נסיבות חייו של הנאשם: עוניה של משפחתו כפה על הנאשם חיי עמל פשוטים של פועל לא-מקצועי, על-אף יכולות לימוד ושפפתנות שיכלו להביאו לקיום של רווחה, עניין, וכל הטוב שבקריירה מקצועית. שירות המבחן קושר בין התסכול שנוצר כך אצל הנאשם לבין התנהגותו משולחת הרסן בשנים עברו, לרבות במקרה דנן;

ה. הזמן שחלף מעת ביצוע העבירות, אף שהנאשם עצמו תרם לכך;

7. לנוכח האמור, אקבע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם;

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה עליה הורשע;

ב. קנס בסך 1,000 ₪, או חודש מאסר תמורתו;

ג. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים מהיום. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך חודש ימים;

הוראות נלוות:

פיקדון יושב לנאשם, מוצגים יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה, עותק גזר דין ופרוטוקול היום יועברו לידיעת שירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ו' כסלו תשע"ט, 14 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.